

ji bo rîzgariya netewî û civakî

Yekiti

5

www.arsivakurdî.org

"Bı gıŝti raste, ku bername ya partiyeki jı tevgerın wi partiyê kemtır gringe, lê belê bernameki nu weke aleki ku lı piş çavên hemu kesi pe hıldan û her kesek lı gor vına biryare xwe dı derheqa partiye de dıde." Engels, Name jı A. Bebel ra 18-28 Avdar 1875.

"Genel olarak bir partinin resmi programının o partinin hareketlerinden daha az önemli olduğu doğrudur. Ama yeni bir program, herkesin gözü önünde yükselme çekilen bir bayrak gibidir ve herkes parti hakkında kararını buna göre verir." Engels, A.Bebel'e Mektup 18-28 Mart 1875.

PROGRAM DEVRİMCİ PROLETARYANIN SOSYALİST GÖREVLERİ İLE ULUSAL DEMOKRATİK GÖREVLERİNİN BÜTÜNSELLİĞİNİ ANLATIR

Behram ÇUPİN

Kürdistan Komünist Partisi, Kürdistan devriminin çetin ve sancılı bir döneminde doğuyor. Biliyoruz ki, dünya derin bir krizden geçmektedir. Kriz çeşitli boyutlarda ve kompleks biçimler olarak yerel alanlarda kendisini ortaya koyuyor. Siyasal düzeyde halkları birbirine kırdıran savaşlarla aşılmaya çalışılan kriz, bir yanı ile Ortadoğu'da ve doğrudan doğruya Kürdistan'da, yalnızca bölgeyi değil, dünyayı da tehdit eden biçimler olarak yoğunlaşıyor.

Kürdistan Komünist Partisi, bu son derece nazik ve her yanı devrimci depremlerle sarsılan alanda çözümlenmek zorunda olduğu sorunlarla yüzyüzedir. Ve Kürdistan devrimi bu kan ve ölüm cehenneminde kendi gerçekliği ile var olma durumundadır.

Kürdistan devrimi –içinde bulunduğumuz sürece göre– ekonomik ve toplumsal özü itibarıyla olsun, acil, pratik, politik görevleri ve talepleri açısından olsun bir burjuva devrimidir. Burjuva demokratik devrimin görevleri ile yüzyüzedir. Dört parçaya bölünerek değişik biçimler içinde hakimiyet altına alınan sömürge Kürdistan'da devrim, aynı zamanda ulusaldır. (*) Demokratik devrime

biçim veren ve onu yönlendiren esas olgu da bu ulusal yandır, yani ulusal kurtuluş mücadelesi bağımsızlık mücadelesidir. Bu nedenle siyasi bağımsızlık ve demokrasi, Kürdistan devriminin acil pratik politik görevlerinin merkezini oluşturan kavramlardır. Hiç bir şey bağımsızlık ve özgürlükten daha değerli değildir denildiği zaman bu merkezi politik görevler anlatılır. (**)

Kürdistan'da bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin başını çekecek ve ona yön verecek bir burjuvaziden söz etmek mümkün değildir. Ayrıca bu burjuvazinin devireceği bir devlet, hakimiyeti ele geçireceği bir iktidar da yoktur. Bunlar var edilmesi, kurulması, yaratılması gereken kurumlardır. Ulusal bağımsızlık ve siyasal iktidar, Kürt ulusu adına başka uluslar tarafından ve Kürt ulusuna rağmen kullanılan, açıkça imha edilen bir hakkın geri alınması demektir. Dolayısıyla ele geçirilecek ve parçalanacak bir devlet örgütünden söz edilmeyeceği gibi dönüştürülecek bir bürokrasiden ve ilga edilecek bir ordudan da söz edilemez. Bunlar hiç şüphe yok ki, marksist literatürün vazgeçilmez, genel ve temel kavramla-

rıdır. Ama aynı kavramlar, bu genel yanları ile, Kürdistan devriminde –Kürt solunun tamamıyla bunu yapmasına karşılık– donmuş, ölü formüller, ezbere öğrenilen ve ahmakça tekrarlanan formüllerden başka bir şey değildir.

Kürdistan devrimi, Türk, Arap, ve Fars burjuvazisinin devletlerini ele geçirmek, bu devletlerin sistemli şiddet araçları olan ordularını dağıtarak "halk" iktidarı kurmak gibi kavramları kendi programına temel alamaz. Strateji ve taktiklerini bu kavramlar üzerine oturtamaz. Kürdistan devriminin ulusal kurtuluş sürecinde programına temel alacağı, strateji ve taktiklerini üzerinde temellendireceği olgu, bu devletlerin –bütün organları ve kurumları ile beraber– Kürdistan'dan kovulup atılmasıdır. Bir başka ifade ile ulusal bağımsızlığın kazanılmasıdır. Bu nedenle de Kürdistan devrimi kendisini maddi bir gerçeklik olarak ortaya koymalıdır. Örgütlenmesi, programı, strateji ve taktikleri de bu maddi gerçeklik ile uyum içinde olacaktır. Bu da Kürdistan'da bütünü ile Kürdistan'ın özgün niteliklerine denk düşecek bir iktidar olgusunun, bağımsız bir devletin yaratılması demektir.

Oysa sömürgeci devletler, ezen uluslar sosyalistleri için durum bütünü ile farklıdır. Onlar, var olan burjuva devlet örgütüne karşı

mücadele etmek, bu örgütün sistemli şiddet aracı olan orduyu ve polisi dağıtmak, bürokrasiyi dönüştürmek görevleri ile, yani var olanı değiştirip, dönüştürmek görevi ile karşıkarşıyadırlar. Bu durum, Kürdistan devrimi ile Türk, Arap ve Fars devrimleri arasındaki ayrılıkların, stratejik, taktik ve programatik farklılıklarının özüdür. Aradaki fark niteliksel olduğu gibi, biçim ve yöntem itibarıyla de, çalışma tarzı ve örgütlenme perspektifleri ile de yakından ve doğrudan ilişkilidir. Aynı durum ittifaklar siyasetinin de temelidir. Bu konuları Kürdistan ihtilalinin politik perspektifleri ana başlığı altında ayrıca inceleyeceğiz.

Ulusal hareket tek başına, izole bir olgu değildir. O, aynı zamanda demokratik hareketi etkileyen ve belirleyen bir niteliğe sahiptir. Çağdaş Kürdistan tarihi, bütünü ile, ulusal hareketin demokratik hareketi etkilediğini, belirlediğini ve demokratik devrimin ekonomik ve toplumsal özünü imha ederek kendisine tabi kıldığını anlatır. Bunun en somut göstergesi demokratik devrimin ekonomik ve toplumsal temelini teşkil eden anti-feodal perspektiflerin ya hiç, ya da hemen hemen hiç olmadığıdır. Ulusal hareket(ler)in temel gücü olan köylülük –özellikle yoksul ve orta köylülük– bu hareket(ler)de bağımsız bir siyasi güç olma durumuna hiç

bir zaman yükselmemiş, yükselememiştir. Ulusal hareket(ler) binlerce yıllık Kürdistan tarihinin kendi dinamikleri üzerinde şekillenen geleneksel önderlik tarafından yönetilip, yönlendirilmiş, bu durum doğrudan ulusal hareket(ler)in siyasi ve ideolojik yapısını belirleyeci olmuştur. (Geleneksel önderliğin kısa bir tanımı için bak, Yekiti, sayı 2 sayfa 5).

Teorik olarak köylülüğün bağımsız bir siyasi güç olamayacağı biliniyor. Köylülüğün büyükçe bir bölümünü içinde barındıran küçükburjuvazinin de böyle bir niteliği yok. Esasen teorik olarak ulusların kaderini belirleyen tayin edici durumlarda, politika ve ideoloji –oldukça kompleks veyanılıcı biçimler almasına karşılık temelde ya ezen ve sömüren sınıfın ya da ezilen ve sömürülen sınıfın çıkarlarını ifade eder. Şematik olarak ifade edersek ideoloji ve politika ya burjuvazinin ya da proletaryanın sınıf çıkarları temelinde biçimlenir.

Kürdistan'da egemen bir çizgi olan ve hayatın bütün alanlarını etkileyen ulusal harekete, demokratik bir içerik kazandırmak, demokratik devrimin ekonomik ve toplumsal özünü, ulusal hareketle sentezleştirmeyi gerektiriyor. Bunun siyasal düzeyde maddi bir olgu haline gelmesi, köylülüğün taleplerinin yükseltilmesi ve ulusal harekete doğru bir biçimde oturtulmasına bağlıdır.

İşte tam bu nokta bir yanı ile komünist partinin görevlerinin ve fonksiyonlarının billuşlaştığı noktadır. Komünist parti önce ve mutlaka ulusal hareketi, ulusal kurtuluş boyutuna yükseltmek, bir diğer ifade ile ulusal taleplerle demokratik talepleri sentezleştirerek hareketin temel gücü olan köylülüğü, parti programının özüne uygun olarak savaş alanında mevzilendirmek durumundadır. Parti programının her bölümü, buna bağlı olarak genel ve temel çıkarlardan hareket edip bu özgün ve ulusal çerçeveyi belirlemekde 18. madde ile somut bir eylem programı sunmaktadır.

Bilinmesi gerekir ki, komünist partinin, 70'li yıllarda tartışmaya açılıp, 80'li yıllarda gündeme gelmesi ne bir rastlantı ve ne de bir ideal değildir. Tam tersine, dünya güçler dengesine ve devrimci proletarya ile ezilen halkların dünya düzeyindeki mücadelelerine bağlı ve bağımlı olarak, onların ülke düzeyinde kaçınılmaz bir biçimlenmesinin ürünüdür. Ülkedeki egemen üretim biçiminin ve sınıflar ilişkisinin doğal ve doğrudan bir sonucudur. Ulusal ve demokratik perspektifin geçirdiği evrimleşme sonucu gündeme getirdiği maddi bir gerçekliktir. Komünist parti, ulusal ve demokratik devrimi, proleter bir temelden yükseltmek, ona proleter devrimci bir komuta merkezi yaratmak görevi ile, bu çetin ve zorlu görevle yü-

kümlüdür. Program bu proleter devrimci komuta merkezinin strateji ve taktiklerine kaynak olacak genel formülasyonları içermektedir. Siyasal ve askeri örgütlenme olsun, ittifaklar olsun, ulusal ve uluslararası ilişkiler olsun esasen programın genel tezlerine bağlı ve bağımlı olarak sürdürülecektir. Bu nedenle program olabildiğince önemli ve değerli bir mücadeleye silahıdır.

Tartışmaya sunulan program, mutlak ve nihai değildir. Temelde Kürdistan'da proletarya partisinin inşasını önüne koyan, bunu vazgeçilmez sayan bütün siyasal güçlerin ve kişilerin tartışmasına, eleştirisi ve önermelerine açıktır.

Yukarıda, Kürdistan'da bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin başını çekecek olan, ona yön verecek olan bir burjuvazinin olmadığını belirttik. Buna bağlı olarak ve bununla beraber, köylülüğün ve küçükburjuvazinin de, harekete damgasını basacak bir politika ve ideoloji yaratmadığını, yaratmadığını vurguladık. Burada şunu da belirtmek gerekir ki, teorik olarak bu iki toplumsal katman bağımsız bir ideoloji ve politika yaratma ve harekete yön verme yeteneklerine de sahip değildir. Bu nedenle gene teorik olarak Kürdistan'da ulusal harekete olduğu kadar, demokratik harekete de devrimci bir içerik kazandırma, bu mücadeleye yön verme yeteneklerine sahip biricik sınıf

Kürdistan proletaryasıdır.

Kürdistan'da proletaryanın bilinç ve örgütlenme düzeyi, henüz bu ağır, zorlu ve fakat tarihsel görevi üstlenmeye yeterli değildir. Kendiliğinden de bu noktaya gelmesi beklenemez. Kürdistan proletaryasını bu tarihsel görevin bilinci ile teçhiz etmek görevi, Kürdistanlı komünistlerin omuzlarındadır. Parti programı bu temel fonksiyonlara işaret ediyor. Silahın ve siyasetin örgütlenmesinde komünistlerin yerlerini almalarını, kendisini bir siyasi parti olarak örgütleyecek olan proletaryanın egemen sınıf duruma gelerek, bizzat ulusu oluşturmak eyleminin tarihi önemini, zorunluluğunu ve öngereklerini açıklıyor.

Komünistler biliyorlar ki, bir devrimin birinci, başlıca ve ana belirtisi, devlet iktidarının bir sınıfın elinden bir başka sınıfın eline geçmesidir. Kürdistan'da ise, ulusal kurtuluş açısından, devrimin birinci, başlıca ve ana belirtisi, devlet iktidarının önce başka uluslar elinden Kürt ulusunun eline geçmesi ile ve buna bağlı olarak ulus adına devlet iktidarını kullanacak sınıf ile belirlenecektir. Toplumsal kurtuluş açısından ise, bu sınıfın, burjuvazi ve —köylülüğü de içinde taşıyan— küçükburjuvazi değil, proletarya olması, Kürdistanlı komünistlerin amacıdır. Açıktır ki, ulusal kurtuluş, önderliğin karakteri

ile nitelik kazanır. Çünkü, ekonomik ve toplumsal özü itibariyle olsun, siyasal ve tarihsel misyonu itibariyle olsun ulusal kurtuluş sosyalist devrimi öngörmez. Ulusal kurtuluş, yapısı, doğası, talepleri ve buna denk düşen ittifakları ile burjuva demokratiktir, ulusal demokratik devrimi öngörür. Ulusal demokratik devrimin, sosyalist devrim temelinden yükselmesi ise, proletaryanın devrimdeki fonksiyonu ile ilgilidir. Proletarya açısından, ulusal kurtuluş, toplumsal kurtuluşa bağlı ve bağımlı olmak durumundadır. Bu da, ulusal kurtuluşa proletaryanın önderlik etmesine denk düşer. Sonuç itibariyle, savaşa önder olan sınıf iktidarı da ele geçiren sınıf olacaktır. Bu durum, bir yanı ile devrimin kesintisiz devamının teminatı olduğu gibi bir diğer yanı ile de, burjuva demokratik devrimci dönüşümlerin, proletaryanın hegemonyası altında gerçekleştirileceğini ve başa götürülebileceğini ifade eder.

Kürdistan Komünist Partisi programı bu temel tezler üzerinde yükseliyor. Bu nedenle, Kürdistan Komünist Partisi'nin siyasal ve örgütsel faaliyetleri ne kadar zorunlu, kaçınılmaz ve tarihsel ise, o kadar da ideolojik olarak dışediş bir hesaplaşma demektir. Örgütlenme Komitesi bu gerçeklerin bilinci ve sorumluluğu içindedir ve yayın pratiği ile de bunu kısmen kanıtlamıştır. Lenin be-

lirtmişti: somut siyasi görevler somut bir çerçeveye oturtulmalıdır. Soyut hakikat yoktur, hakikat daima somuttur. Bilinmelidir ki, Ortadoğu'nun ortasında bir mayın gibi duran Kürdistan devrimi bütün hayalleri ve gerici perspektifleri parçalayacak kadar gerçekçidir.

(*) Zorlu tartışmalarla karşıkarsıya olan Sömürge Kürdistan tezi, devrimin karakterini belirlemede merkezi bir rol oynamıyor. Kürt ulusu için, ezilen ulus ya da ulusal baskı altında bulunan ulus kavramlarının kullanılması, bağımsızlık ve demokrasi kavramlarını, ya da ulusal kurtuluş kavramını dıştılamaz. Esasen, ezilen ulusun, ulusal kurtuluş mücadelesi ile, sömürge ülkenin ulusal kurtuluş mücadelesi farklı niteliklere tekabül etmez.

(**) Vietnam devriminin yüce önderi Ho Şi Minn'e ait olan bu slogan, Türk solu tarafından da sık sık ve ısrarla kullanılmaktadır. Türk devleti siyasi açıdan bağımsız bir devlettir ve Türk ulusu da özgür bir ulustur. Bu sloganın öne çıkarılması, soy bir milliyetçiliğin öne çıkarılması anlamındadır. Eğer bir kölelikten söz edilecekse, Türk ulusu açısından bu kölelik, kapitalist köleliktir. Faşist diktatörlük, askeri diktatörlük gibi burjuva diktatörlüğünün değişik biçimleri bu temel gerçeği değiştirmez.

BERNAMEYA PARTIYA KOMÛNISTÎ KURDISTAN

Beşa yekemin:

I.

Dî rastaniya gerdunde proletarya û hêzên wê yi pêşewa, ji bonî mafên vekhev û sıpartına, rakırına tev texlîtê serdestiya refî ji holê, ji bonî gerduneki bêref, bêberkêşî, şer diki. Çengik ji proletaryaya gerdun, proletaryaya Kurdistan ji, dîvê bibî hêzek têkoşer, ên pêşberê şerê proletaryaya şoreşgerî lî rastnaviya gerdunde û dî welatê xwede, ji bonî rîzgarbuna ked, dî xeta şerde, dîvê pevçunê bîdî.

2.

a—Weke ko dî rîstnameya enternasyonala yekeminde hatiye berxîstî, dî himê tev awayê koletiyêde, tev texlîtê grıftariya hozkide, hêrîftına zıhnide, bîndestîya rêzanide, haletê me yi kar, an ji, nîrê aboriya ko haletê me yi kar dî destê xwede dıgrın, çavikê jıyanê dımarêsn, razahî ye.

b—Ev nîrê aborî, dî bîn çapitalizmde, hozê dıveçtênî refê xwediyê haletê nuder, yên ko tev çavikê jıyanê dımarêsn (burjuvazî) û refê nexwedî haletê nu-

der (proletarya). Servebuna heyina hozki, bî newek-heviya hozkira birê dîbi. Kêmbuna hejmarê nuderkerê biçuk (gundi, dîkandar, zeneatkar) hêj bêhtir dîbi û ber bî noqibunêve dîçin. Nudexaneyê xweyî biçuk ji destê xwe dîkîn, dî xîzmetkariya burjuwazîde dîbin proletar û kesê bîndestê wan. Ên bêmilîk, bîndestî xwedîmilîkde (burjuvazî), bî fîrotîna keda xwe dîbin bêhtirkerê heyina burjuwazî û karkerê wan î bî dîrav.

c—Ked, hêj bîwêve, hêj bêhtir dîvergerî kedekî ne-hozkî. Nehozkî buna nûdera, yekbuyîna, navendîbuyîna kombêja pêktênî û netebatîya, xezebîya, pîştîdayîna jî bêhtir dîkî. Bî vî awayî çapîtalîzm, bî seveçuyîna xwêre, şartê nemayîna xwe jî dîfîrênî.

d—Tê vê yekê ko çewtîya navbera milîkê taybetî î çapîtalîst û çawankîya nûderê hozkî bî şoreşa hozkîve, an bî hozkîrîna haletên nûder tê berpê. Bî vê şoreşa hozkî, jî dêla ko mal bêne nûderkîrîn, hewceyîyê pêwîst wê bî nûderkîrîn û bîbhurîn rêxîstîbuyîna sosyallîst ko abadkîrîna, azadkîrîna, pêşveçuyîna tev endamê hozê pêkbêni.

e—Jî ber vê yekê proletarya, jî bonî ku bîgîhêjî armanca xwe yî talî, nîrê aborîya ko haletê me yî kar dî destê xwedê dîgîrîn, tev çavîkê jîyanê dîmarêsin, bîşikênî û bî awayê refê serdest xwe bîrêbîxî. Proletarya jî bonî ko tev texlîtê serdestîya refî jî holê raki, îqtîdara rêzani berdest bîkî û lî gora şartê şoreşa hozkî î gîring, dîktatorîya proletarya avabîkî.

3.

Jî ber vê yekê marqîstê Kurdistan, şanîdana pevketîna burjuwazî, ko haletê me yî kar dî destê xwedê dîgîrîn, çavîkê jîyanê dîmarêsin û proletarya, dariçavkîrîna tev texlîtê berkêşî u zordestîya çapîtalîzm û bî wan ra pevçunê, derbîrîna gîringîya dîroki, pêwîstbuyîna, çawankî û pêşewcetîyê şoreşa hozkî ko proletarya bîrê dîkî, jî xwêre sîpartîna bîbînin û tev vana şanî proletaryaya Kurdistan bîkîn.

4.

Partî, çengîk jî proletrîya gerdun, hêza pêşewa î rêxîstî î proletaryaya Kurdistan, bî armanca talî a şoreşa hozkîve û endamên wê yî bîngêhive, bî baldarî bî

hesudi girêdayî ye. Ali gehinekên bernamêve piştdayîni tev tevgerê peşkepi (karşît) û şoreşger dîbi, pêşewatiya dîdî têkoşîna ref û tawê kedkerê neproleter. Wana birê dîzi û birewer dîki.

5.

Jî vê pewistiyê, parti, jî boni ko proletaryaya Kurdistan şoreşa hozki pêkbêni, xwe refeki serdest birê bixi, dî rêya armanca xwe yi mezînde ser tev deverade biqevêzi, yekbuna proletaryaya gerdun, piştdayîni, dî pêşbera têkoşînde cihê xwe yi bîarz bigri, sîpartîna pêşî i rêzani, serxwebun, azadîbuna welatê xwe û avayîbuna hozeki demokratik i sîpartî iqtîdara kombêjê biçek dîdeynî.

Jî boni vîna, xelkê biçek, ko hember ordiya rızgariya netewî diafireni û dawîya rawşa hanuha jî, peşî (dî bej û bajarade) têkoşîna gerilla birê dîxi.

Beşa duyemin:

6.

Kurdistan dî rohilata navînde dî nav çar dewletande hatiye levakîrîn. Berkêşangeha navgel e. Daxwazen wê jî alî rêzani û hozki kole bîkîn.

7.

Qapitalizma serbest i berberî jî çaxe diroka peşî û vîde birewerî da berxistîna berkêşî. Berkêşgeh, qada malê bazîrganî i derveyî, hêzkariya erzan û bî çavikê darîngê xamve (hammadde), dî bîn kuvîti û berkeşîya qapitalizmde, tevlu çavikê dewlemendiya burjuwaziya navgel bûn.

Milke taybetî i qapitalist û nuderkirîna mal, jî rexeki haletê nuderî (ax, darîstan, av, dewlemendiya bînerd û sererd, maden, fabriqa haletê kar, haletê çunbarî u.h. d) mîlkbuyîna taybetî, dî qırşuqalde (tarîm) û dî sanayîde dî destê qapitalistê mazînde dîcîvîn. Kesê dîni i hozê, bîlez bêmîlkbuyîni, proletarbuyîni û xîzmetkarbuyîna qapitalistê mazîni û axayê xwedî mîlkê mazîni pêktîni. Dî wextê hevde dî hoza burjuwade, hozbuyîna sermîyan, serhevbuyîni, serdestiya destbeseran (te-

keller) û sermiyana mali (benqeyê mazın u buhevbuyına destbeserê komê sanayi) diafirêni. Giringiya dervebuyına sermiyan pêşderket. Gerdun, dı nav tırostande hat levakırın û bı levabuyına tev axa lı gerdunve, qap pitalizm gıhaşte gehineka destbeser, vergeriya emperyalizm.

8.

Dawiya şerê emperyalist levayi i yekeminde Kurdistan, bı rêdan hemdê û bı fêdeyiya burjuwaziya emperyalist hat levakırın. Dı Kurdıstande statuwa hanuha, domayiya dı ve levakırınêde statuwa hati buyın i hêjservedayi, gıhaşti, kurbuyi, birewerbuyi û rêxisti ye.

9.

a—Jı ber vê yekê, parti, lı Kurdistan berhati û çavikê statuwa berkêşi qapitalizm, gehineka qapitalizm hêjbılınd, bı emperyalizmra têkoşinkırınê sıpartın dı bini.

b—Afirandiya şerê emperyalist levayi i yekemin, berê acızbuyına rêzani, tangayiya abori û herifayiya hozki, dı bin pêlê şoreşa hozki ko bı Şoreşa Gelerêzan i Mazın rabuyi û bı dijikomunizma fanatik i xwedimilk xwedibuyıra, bı faşizma (dı bingehê tekoşına koletiya qapitalizmde) ko bı hıncetkırına tedhişa burjuwaziya bıçuk i komiki, demokrasiya burjuwa erênakın û bı feşkilandına tevgera proletarya, ıqtıdara burjuwaziya destbeser avadıkınra têkoşına diki.

Têkoşına diji faşizm dı nav sıpartınê marqışistê Kurdistan i enternasyonalist cıh dıgri.

Beşa sêyemin:

10.

a—Têkoşına rızgariya netewi û hozki ko lı heryek parê berkêşgeha navgel Kurdıstande tê domkırın, heşêbkırına stratêjiya rêzanide, dı bingehê pêşengên beşdarde lıhevdıkevın. Lê belê, jı ber ko pêşewayê qomunist hê bı teoriya şoreşgeri bıçekuber nebuye û dı qada pevçunêde cıhê xwe negirtıye, jı aliki dın, zordestiya hêzê emperyalist û berkêş, şekupekê wan, çewtkırına bı bireweri, jı aliki dın jı, jı halê wan yi rêzani, ide-

olojik û rêxisti ko bî şowenizma tevgerê netewê serdest jihevketi, dı her parêde, awayibunâ rêzani i nebihevre tê domkırın, bı taybeti, dıbi sebeba belawelabuym, qelsbuyına hêzê dijiberkêşi, têkoşın kuh dıbi perspektifên reformist, serdesti perspektifê şoreşê dıbi.

b—Mıqabılı belawelayiya hêzên dijiberkêş û dı her parêde, dı perspektifa têkoşına veqetayi, burjuwaziya emperyalist û burjuwaziya dewletên berkêş, ji bo ko yekser dıghêji fêda wan, dı hewala (sorun) Kurdistan de dı danusıtanđineki nêzik û bı peşdaymêve dıkevın tevgerên beşdar i hehandın û melısandınê, bihevrebuyına rêzani, ideolojik, abori û leşkeri.

11.

Parti, ji ber vê yekê, yekbuyına tev hezên dijiberkêş, pevvêbuyına lı dora pêşengên stratejik i beşdari de, sıpartınki rêzani dıbinı. Ji ber vê yekê, dı esasiya pêşewatiya partiyêde, lı dora pêşengen ko dı serbıra (madde) 18minde hati berxisti, pêşbera rızgariya netewi Kurdistan i hemberi yekitiya tev hêzên dijiberkêş birê dıxi. Pêber, tifaqa hêzên rêzani sosyalist û hêzên welatparız-demokrat pêwıst dıki.

Beşa çaremin:

12.

Qaseki dirêj xesme pıştı şerê levayi duyeminde, lı Kurdistan, ko pêşveçuyına qapitalist lı ber hati girtın lebatê wê hati rızıyandın, çavık û meferê wê hati kuhkırın, qapitalizm dest bı ketın û pêşveçuyınê kiriye û dı rewşa hanuhade buye awayê nudera serdest.

13.

Avayiya kevneşopi derıztiye, danusıtanđinê feodal û berdesbuyın ji bingehê xwe jevketiye, avayiya bani tewna xwe yi berdestkırınê dıdı domkırın.

Ref û tawê serdestê avayiya kevneşopi vergeriyaye, girêdayi u bındesti berkêşade bune burjuwa.

Rêxistine berkêşa i pêşniyad (resmî) û taybetide, dı qırşuçal u sanayide orduya proletar i cıwan sevedıçı û dı qada pevçunêde dest bı girtına cıhê xwe kiri ye.

14.

Lî Kurdistan, ji rexeki nav burjuwaziya barkêşî û hevkarê wan i bî emperyalizmve girêdayî û proletarya Kurdistande, an ji, dî nav çawayîya nuderîya hozkî û mlkbuyîna haletên nuderde, jî rexeki dîn, danusitandinê feodal û berdestbuyînêde, dî nav ref û tawên kedkerde û çewtîya dî nav dewlwetên berkêş û berkêşgehade zelal dîbî, perpektîfa netewî û perspektîfa refî nebêrî dîbî.

15.

Serrastkırîna rızgariya netewî lî pêşengên rastve û rızgarbunê bıcıhanînde refê şoreşger î şehreza proletaryaya Kurdistan e.

16.

Dî têkoşîna rızgariya netewde, dî Kurdistande derî proletarya refên cihgirtî, (burjuwa, burjuwaziya bıçuk gundîtî) bî alî parîstî û pêşvebirîna rawşa xwe yî hanuha ko berxistîya awayîya nuderê serdest (qapitalizm) e, kevneperest û paşveru, jî ber ko alî guhertîna statuwa rêzanîvene, pêşveru û şoreşger in.

17.

Proletaryaya Kurdistan jî van refan, açşiyona burjuwazî î rızgarkerê netewîra ko lî alî guhertîna statuwa rezanî, tifaqê dîkî. Alîyê burjuwazîyê bıçuk û gundîtîyê ko lî domayîya qapitalîzmde ye, berçav dîkî, pıştdayîndê dîdî alîyê wan î lî guhertîna statuwa rêzanî, berxistînke birewerî dîdî wan a. Serhıldana gundîtîya jî danusitandîna feodal, daxwazîya wa yî ax û azadîyê dîxî bernameyî, birewerbûn û rêxistîbuna komê kedker lî dora yaxweyîya rast, dî serrastîya pêşengên bername xwe pêktênî.

Beşa pêncemîn:

19.

Jî ber vê yekê partî, sıpartîna rêzanî û pêşengên acil û pêşîn ko lî berde, vana pêktênî u jî xwera dîkî armanc.

- 1—Rakırîna statuwa berkêşî bî tev awayîyê wêra,
- 2—Zorayîya şartîk jî wêna, dehel berdestkırîna leşkerî bê dawîyandî,

3—Bî destê Qonseya Şoreşê, ko berxistiya iqtîdara komên gel i biçek:

a—Tev çavik û meferên Kurdistan, yekser dî serrastiya yaxweyiya gelê kedkerde, lî Kurdistan pişkırına wê bîdi pêkkırın,

b—Jî bîni dawiyandına danusîtandın û bîndestbuyînê emperyalist û berkêşgehkar,

c—Jî bîni rakırına tev danusîtandın bîndestbuyên dîji yaxweyiya kedkeran.

d—Gırêdayî vanra, rakırına taybetiya milkitiya axa mazın û dî çırşuqalde dawiyandına tev danusîtandın u bîndestbuyına feodal, jî gundi yê Kurdistanra peydekirına ax û haletên coh-tariyê,

e—Rakırına tev texlitê zordestiya netewî û veç-tandınê,

f—Gırêdayî vera, jî kêmkesê (azınlık) netewî i lî Kurdistan û birê etnikra wekheviya mafi, pêş-veçuyınike azad, mefer û çavik pêkteni.

g—Armanca bername me yi talî û dî serrastiya ser bîrên himide (temel ilke), bî gelên kedker i dewletên berkêşgehkarra, bî tevgera proletar-yaya dorhêl u proletaryaya navgel, dewletên sosyalist û tekoşînên rîzgariya netewîra yekitiya enternasyonalist, piştdayın û tevlu afirandına peşbera têkoşînê buyın.

19.

Partî, bî yên ko hesêbdâyê pêşengên bernameya rê-zanira, tekîlî karê tevgerê i hmduruwî nebuyınanra, tê koşına netewî û hozkî i Kurdistanra, behember arika-riya darıngî (maddî) û leşkerî kırıyanra, dî diplomasiya navgelde yên ko piştdayın dîdın tevgerêra, danusî-tandınê pêşniyad dîdeynî.

Beşa şeşemin:

20.

Partî, dî rawşa pêwîst û buyınade wê serbirne nu bîxî bername û berxistiya bîkî.

10 Adar 1980

KÛRDÎSTAN KOMÛNÎST PARTÎSÎ PROĞRAMI

I.Bölüm

1.

Dünya düzleminde proletarya ve onun örgütlü öncü müfrezeleri, eşit haklar ve görevler ve her türlü sınıf egemenliğinin ortadan kaldırılması için, sınıfsız, sömürsüz bir dünya için savaşmaktadır. Dünya proletaryasının bir kolu olan Kürdistan proletaryası da, devrimci proletaryanın dünya düzlemindeki savaş cephesinin militan bir müfrezesi olmak ve kendi ülkesinde emeğin kurtuluşu için ateş hattında vuruşmak zorundadır.

2.

a–Birinci Enternasyonal'in tüzüğünde ifadesini bulduğu gibi, bütün biçimler içindeki köleliğin, her türlü toplumsal sefaletin, zihinsel çöküşün ve siyasal bağımlılığın temelinde, iş araçlarımızı yani hayatın kaynaklarını ellerine geçirenlerin iktisadi boyunduruğu yatmaktadır.

b–Bu iktisadi boyunduruk, kapitalizm altında toplumu , üretim araçlarına sahip olan, hayatın kaynak-

larını sömüren sınıf ile(burjuvazi), üretim araçlarına sahip olmayan sınıfa(proletarya) böler. Toplumsal servetin büyümesi, toplumsal eşitsizliğin büyümesi ile beraber yürür. Giderek artan sayıda küçük üreticiler (köylüler, esnaf ve zenaatkârlar) iflasa sürüklenir. Sahip sahip oldukları küçük üretim ünitelerini yitirir ve proleterleşerek burjuvazinin hizmetinde, onlara bağımlı kişiler haline gelirler. Mülksüzleşenler, mülk sahiplerine(burjuvaziye) bağımlı, onlara işgüçlerini satan ve böylece burjuvazinin servetini arttıran ücretli işçiler durumuna gelirler.

c—Emek, gittikçe daha toplumsallaşmış emek haline gelir. Üretimin toplumsallaşması, yığınların birleşmesini, merkezileşmesini sağladığı gibi, hoşnutsuzlukları, öfkeleri ve dayanışmalarını çoğaltır. Böylece,kapitalizm, kendi gelişmesi ile, kendi yok oluşunun şartlarını yaratır.

d—Demek ki, kapitalist özel mülküyet ile, üretimin toplumsal niteliği arasında ortaya çıkan çelişme, bir toplumsal devrimle, yani üretim araçlarının toplumsallaştırılması ile çözülür. Ve mal üretiminin yerine, ihtiyaç maddelerinin üretimini geçiren bu toplumsal devrimle, toplum üyelerinin tam refahını, özgürlüğünü ve her yönlü gelişmesini sağlayan sosyalist örgütlenmeye geçilir.

e—Bu nedenle proletarya nihai amacına varabilmek için, işaraçlarımızı, yani hayatın kaynaklarını ellerine geçirenlerin iktisadi boyunduruğunu kırarak egemen sınıf olarak örgütlenir. Her türlü sınıf egemenliğine bütünüyle son verebilmek için, proletarya, siyasi iktidarı ele geçirir ve toplumsal devrimin zorunlu bir şartı olarak proletarya diktatörlüğünü kurar.

3.

Bu nedenle Kürdistanlı marksistler, Kürdistan proletaryasına, iş araçlarımızı yani hayatın kaynaklarını ellerine geçiren burjuvazi ile, proletarya arasındaki uzlaşmazlığı göstermeyi, kapitalist sömürü ve baskının bütün biçimlerini teşhir ederek bunlara karşı savaşmayı, proletaryanın yürüteceği toplumsal devrimin

tarihi önemini, zorunluluğunu, niteliğini ve öngereklerini açıklamayı görev bilirler. Ve bütün ezilenlerin sömürülenlerin, baskı altında tutulanların başında Kürdistan proletaryasının devrimci mücadelesini bütün biçimleriyle yürütmeye yetenekli bir sınıf partisini örgütlerler.

4.

Parti, dünya proletaryasının bir kolu olan Kürdistan proletaryasının örgütlü öncü gücü olarak, toplumsal devrimin nihai amacına ve temel ilkelerine titizlikle ve kıskançlıkla bağlıdır ve büyük amaca varmak için program hedefleri yönünde bütün muhalif ve devrimci hareketleri destekler, proleter olmayan emekçi sınıf ve katmanların mücadelelerine öncülük eder. Onları örgütlendirir ve bilinçlendirir.

5.

Bunun gereği olarak, parti, Kürdistan proletaryasının toplumsal devrimi başarması, egemen sınıf olarak örgütlenerek büyük amacına giden yolda bütün engelleri aşmasını, dünya proletaryasının birlik, dayanışma, mücadele cephesinde onurlu yerini alması için ilk siyasi görev olarak önüne ülkesinin bağımsızlığını, özgürlüğünü ve silahlı halk yığınlarının doğrudan iktidara dayalı demokratik bir toplumun inşasını koyar.

Bunun için halkın silahlanmasına tekabül eden ulusal kurtuluş ordusunu yaratır ve nesnel durumun zorunlu bir sonucu olarak önce (kırlarda ve şehirlerde) gerilla mücadelesini örgütlendirir.

II. Bölüm

6.

Kürdistan Ortadoğu'da 4(dört) devlet arasında paylaşılarak, siyasi ve toplumsal olarak köleleştirilmek istenen uluslararası bir sömürgeci-

7.

Tarihin ilk çağlarından itibaren süregelen sömürgeci-

liğe, serbest rekabetçi kapitalizm bilinçli bir ifade verdi. Ucuz işgücü, ham madde kaynağı ve meta ihraç alanları olarak sömürgeler, kapitalist vahşet ve sömürü altında uluslararası burjuvazinin zenginlik kaynaklarına eklendiler.

Kapitalist özel mülkiyet ve mal üretimi, bir yandan, üretim araçlarının (toprağın, ormanların, sular, yer altı zenginlikleri, maddenler vb. nin, fabrikaların, iş aletlerinin, taşıma ve ulaştırma araçlarının, bankaların vb..) özel mülkiyeti, tarımda ve sanayide büyük kapitalistlerin ellerinde toplanarak, toplumun geri kalan kesiminin hızla mülksüzleşmesini, proleterleşmesini ve büyük burjuvalarla, büyük toprak ağalarının hizmetçisi durumuna gelmelerini sağlarken, aynı zamanda burjuva toplumda sermayenin toplumsallaşmasını, tekel lerin ve mali sermayenin –büyük bankalarla, tekelci sanayi gruplarının sermayesinin kaynaşması– egemen liğini yarattı. Sermaye ihracı birinci planda önem kazandı. Dünya, uluslararası tröstler arasında paylaşıldı ve dünyadaki bütün toprakların büyük kapitalist devletler arasında paylaşılması ile kapitalizm tekelci evresine, /en yüksek aşamasına/ emperyalizme dönüştü.

8.

Bunu izleyen Birinci Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrası Kürdistan, emperyalist burjuvazinin izni, iradesi ve çıkarlarına göre parçalandı. Kürdistan'da mevcut statü bu paylaşımında oluşturulan statünün daha da pekişmiş, gelişmiş, derinleşmiş, bilinçlenmiş ve örgütlenmiş bir devamından ibarettir.

9.

a–Bu nedenle, parti, Kürdistan'da sömürge statüsünün nedeni ve kaynağı olan kapitalizme, kapitalizmin en yüksek aşaması olan emperyalizme karşı mücadeleyi görev sayar.

b–Ve Birinci Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın yarattığı siyasal bunalım, ekonomik buhran ve toplumsal yıkımın bir ürünü olan; ve Büyük Ekim Devrimi ile

yükselen toplumsal devrim dalgaları altında mülk sahibi sınıf(lar)ın fanatik antikomünizmi ile beslenen, genel olarak küçükburjuvazinin kitlesel tedhişi ile, burjuva demokrasisini yadsıyıp, proletarya hareketini atomize ederek tekelci burjuvazinin dolaysız iktidarını kuran faşizme(kapitalist köleliğe mücadele temeline) karşı mücadele eder.

Faşizme karşı mücadele, Kürdistanlı marksistlerin enternastonalist görevleri arasında yer alır.

III.Bölüm

10.

a—Uluslararası bir sömürge olan Kürdistan'ın herbir parçasında sürdürülen ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesi, siyasal stratejileri itibariyle temelde ortak hedeflerde çakışmaktadır. Ancak, gerek devrimci teoriyle teçhizatlanmış komünist öncünün kavga alanında henüz yerini almamış olması ve gerekse bir yandan emperyalist ve sömürgeci güçlerin zorbalığı, entrikaları ve bilinçli çarpıtmaları ile; ve öte yandan ezen ulus devrimci hareketlerinin sosyalşovenizm ile tahrip olmuş siyasal, ideolojik ve örgütsel durumları nedeni ile her parçada ayrı ayrı siyasal biçimlenmeler halinde sürdürülmekte, doğal olarak antisömürgeci güçlerin dağınıklığının, cılızlığının nedeni olmakta, mücadele körelmekte, reformist perspektifler, devrimci perspektiflere egemen olmaktadır.

b—Antisömürgeci güçlerin dağınıklığına ve her parçada ayrı ayrı mücadele perspektiflerine karşılık, emperyalist burjuvazi ve sömürgeci devletler burjuvazisi, çıkarlarını doğrudan etkilemesi zorunluluğuyla Kürdistan sorununda yakın ilişki ve dayanışma yanında; ortak imha ve sindirme eylemlerine girişmekte, siyasal, ideolojik, ekonomik ve askeri birliktelik içindedirler.

11.

Parti, bu nedenle Kürdistan'daki tüm antisömürgeci güçlerin birleşmesini, ortak stratejik hedefler etrafında

kenetlenmesini acil pratik siyasal görev olarak görür. Bunun için, parti önderliği esas olmak üzere, 18.madde ifade edilen hedefler etrafında tüm antisömürgeci güçlerin siyasal birliğine tekabül eden Kürdistan ulusal kurtuluş cephesini örgütlerdir. Cephe, sosyalist siyasal güçlerle, yurtsever-demokrat güçlerin itifakını gerektirir.

IV. Bölüm

12.

Uzun bir süre, sömürgeci devletlerin üretici güçlerinin gelişme düzeyine uyarlı ve bunun zorunlu bir sonucu olarak kapitalist gelişmeye kapalı tutulan, dinamikleri çürütülen, kaynak ve imkanları köreltilen Kürdistan'da özellikle İkinci Paylaşım Savaşı'ndan sonra, kapitalizm "girmeye" ve gelişmeye ve mevcut durumda egemen üretim biçimi haline gelmeye başlamıştır.

13.

Geleneksel yapı çatlamış, feodal ilişki ve bağımlılıklar ekonomik temelleri itibariyle parçalanmış, üst yapıda görece etkinliklerini sürdürmektedirler.

Geleneksel yapının egemen sınıfı(ve katmanları) evrimleşerek, sömürgecilere uyarlı ve bağımlı olarak burjuvalaşmaktadır.

Sömürgecilerin resmî ve özel kurumları başta olmak üzere, tarımda ve sanayide genç bir proletarya ordusu çoğalmakta ve kavga alanında yerini almaya başlamaktadır.

14.

Kürdistan'da bir yandan, emperyalizme bağımlı sömürgeci burjuvazi ve işbirlikçileri ile Kürdistan proletaryası arasında, yani, üretimin toplumsal niteliği ile üretim araçlarının özel mülkiyeti arasındaki; öte yandan feodal ilişki ve bağımlılıklarla emekçi sınıf ve katmanlar arasındaki; ve sömürgeci devletlerle sömürge arasındaki çelişkiler berraklaşmakta, ulusal perspektif ile sınıfsal perspektif somutlaşmaktadır.

15. Kürdistan'da ulusal kurtuluşu gerçek hedeflerine yöneltme ve toplumsal kurtuluşu gerçekleştirmeye yetenekli tek devrimci sınıf Kürdistan proletaryasıdır.

16.

Ulusal kurtuluş mücadelesinde Kürdistan'da proletarya dışında yer alan sınıflar(burjuvazi, küçükburjuvazi ve köylülük) egemen üretim biçiminin(kapitalizmin) devamının ifadesi olan mevcut durumlarını koruma ve geliştirme tutumları itibariyle tutucu ve gerici, mevcut siyasi statünün değiştirilmesinden yana olan tutumları itibariyle de ilerici ve devrimcidirler.

17.

Kürdistan proletaryası, bu sınıflardan burjuvazinin siyasal statünün değiştirilmesinden yana olan ulusal kurtuluşçu aksiyonu ile ittifaka girer. Küçükburjuvazi ve köylülüğe ise, kapitalizmin devamından yana olan gerici ve tutucu yanlarını açıklar, siyasal statünün değiştirilmesinden yana olan tutumlarını destekler, bunlara bilinçli bir ifade verir, köylülüğün feodal bağımlılık ilişkilerinden yükselen isyanını, toprak ve ögürlük talebini programlaştırır, geniş emekçi yığınlarını gerçek çıkarları etrafında bilinçlenip örgütlenmelerini kendi program hedefleri doğrultusunda gerçekleştirir.

V. Bölüm

18.

Bunun için parti, önündeki ilk siyasal görev ve acil hedefleri olarak şunları gerçekleştirmeyi amaçlar:

- 1—Sömürge statüsünü bütün biçimleri ile kaldırmak
- 2—Bunun zorunlu bir koşulu olarak askeri işgale derhal son vermek
- 3—Silahlı halk yığınlarının doğrudan iktidarının ifadesi olan Devrim Konseyi eli ile;

- a–Kürdistan'ın tüm kaynak ve olanaklarının emekçi halkın çıkarları doğrultusunda Kürdistan'da kullanılmasını sağlamak
- b–Emperyalist ve sömürgeci ilişki ve bağımlılıklara kesin olarak son vermek
- c–Emekçilerin çıkarlarına karşı olan tüm ilişki ve bağımlılıkları kesin olarak kaldırmak
- d–Buna bağlı olarak büyük toprak mülkiyetini ortadan kaldırmak ve tarımda tüm feodal ilişki ve bağımlılıklara son vererek, Kürdistan köylüsüne toprak ve onu işleyecek her türlü araç ve gereci sağlamak
- e–Her türlü ulusal baskı ve ayrıcalıkları kaldırmak
- f–Buna bağlı olarak, Kürdistan'daki tüm ulusal azınlıklara ve etnik gruplara tam hak eşitliği ve özgür bir gelişme imkan ve kaynaklarını sağlamak
- g–Programımızın nihai amacı ve temel ilkeleri doğrultusunda sömürgeci devletler emekçi halkı ve bölge proletaryası ile olduğu kadar, uluslararası proletarya hareketi, sosyalist devletler ve ulusal kurtuluş mücadeleleri ile enternasyonalist birlik, dayanışma ve mücadele cephesinin yaratılmasına katılmak.

19.

Parti, siyasi program hedeflerine saygılı olan, hareketin iç işlerine karışmayan Kürdistan'ın ulusal ve top-

lumsal kurtuluş mücadelesine karşılıksız maddi ve askeri yardımda bulunan, uluslararası diplomaside hareketi destekleyen devletlerle resmi ilişkiler kurar.

VI. Bölüm

20.

Parti, her somut durum ve olgu ile ilgili olarak bu programa ek maddelerle gerekli açıklamaları koyar.

10 Mart 1980

- ب - انهاء وازاله كافة العلاقات والتبعيه الاستعماريه
والامبرياليه .
- ج - ازاله العلاقات التي تعيق مصالح الكادحين وتقف
في طريقها .
- د - لذا يجب وضع نهايه لملكيه الارض الكبيره وازاله العلاقات
الاقطاعيه و تامين الارض وكافه ادوات العمل واستثمار الارض
لفلاح كوردستان .
- ذ - ازاله كافه اشكال الاضطهاد القومي .
- ر - وربطاً لهذا تامين حق المساواة لكافة الاقليات القوميه و
المجموعات الاثنيه في كوردستان وضمان الامكانيات اللازمه
للتطوير .
- ز - المشاركة والعمل على بناء جبهه النضال والتضامن والو
حدة الامميه مع الجماهير الكادحه في الدول المستعمرة
وحركه البروليتاريا العالميه والدول الاشتراكيه وحركات
التحرر الوطنيه وذلك انسجاماً مع اهداف و مبادئ البرنامج .
- ١٩ -

- يبني الحزب علاقات بناءة مع الدول التي تحترم الاهداف
السياسيه للبرنامج و لا تتدخل في الشؤون الداخليه
لحركه ،وتقدم المساعدة الماديه والعسكريه غير
المشروطه للنضال التحرري القومي والاجتماعي
لكردستان ،وتقوم بمساندة ودعم الحركه في الاوساط
الديبلوماسيه والمحافل الدوليه .

الفصل السادس

- ٢٠ -

- يقدم الحزب الايضاحات والشروحات اللازمه امام
كل وجود ووضع مادي على شكل مواد ملحقه بهذا
البرنامج .

١٠ / اذار / ١٩٨٠

البرجوازية الصغيرة ، الفلاحون) التي تاخذ مكانها في النضال
للتحرري القومي ، فهي باستمرارها للحفاظ على وتطوير
الوضع القائم (الرأسمالية) تكون محافظه و رجعيه .
اما التي تكون الى جانب تغيير الهيكل السياسي القائم
في مواقفها تكون تقدميه و ثوريه .

-١٧

- تتحالف البروليتاريا الكرد ستانيه من بين هذه الطبقات
مع التيارات التحررية القومية التي تقف الى جانب تغيير
الهيكل السياسي للبرجوازية . كذلك تكشف و تعري مواقف
البرجوازية الصغيرة والفلاحين حين و قوفهم الى جانب
استمرار الرأسمالية . تساند البروليتاريا الكرد ستانيه
يه المواقف التقدميه لهذه الطبقات و تبرمجها وفق مفاهيم
علميه ، كما انها تنظم انتفاضه الفلاحين ضد الارتباطات
والعلاقات الاقطاعيه و تبرمج مطالبها في الارض والحريه
وتعمل على تحقيق المصالح الحقيقيه لجموع الطبقات
الكادحه ، بالتوافق مع اهداف برنامجها وتنظيمها و تقدم
المعرفه لها .

الفصل الخامس .

-١٨

لهذا فان امام الحزب المهام السياسي والاهداف العاجله
التاليه التي يجب تحقيقها :

- ١- ازاله و تحطيم كافه اشكال النظام الاستعماري .
- ٢- ولتحقيق هذا ضروره انهاء الاحتلال العسكري .
- ٣- يقوم مجلس قيادة الثورة الذي هو التعبير عن سلطه
الجماهير الشعبيه المسلحه ، بالمهام التاليه :
- ١ - ضمان استثمار خيرات وطاقات كردستان وفقا لمصالح
الجماهير الكادحه .

عن التطور الراسمالي تعرضت خيراتها وطاقاتها للتخريب والتشويه ، وبالذات مع انتهاء الحرب الاقتماسيه الثانيه بدأت الراسماليه بـ (الدخول) والتطور . وحاليا بدأت الراسماليه في التكون كالشكل السائد للانتاج .

-١٣-

- لقد تمزقت البنيه التقليديه ، وتشتت وتجزأ الاساس الاقتصادي للارتباطات والعلاقات الاقتماسيه على الرغم من استمرار نفوذها في البنيه الفقيه بشكل غير قوى الظهور . تتطور الطبقة الحاكمه للبنيه التقليديه وتنمو لتتحول الى برجوازيه مرتبطه وخاضعه للاستعمار . وهكذا يبدأ ظهور بروليتاريا شابه تحتل مكانها في ساحه الصراع وبشكل اساسي في المعامل والحقول ، المؤسسات الاستعماريه الرسميه والخاصه .

-١٤-

ان التناقضات في كردستان واضحه تماما . من ناحيه التناقض القائم بين البرجوازيه الاستعماريه المرتبطه بالامبرياليه بعملائها و البروليتاريا الكردستانيه اي التناقض القائم بين الملكيه الخاصه لادوات الانتاج والنوعيه الاجتماعيه للانتاج ، ومن ناحيه اخرى التناقض الموجود بين العلاقات الاقتماسيه والطبقات الكادحه ، كذلك التناقض القائم بين الدول الاستعماريه والبلد المستعمر . بالاضافه الى وضوح المنظور الطبقي والقومي وكونه ملموسا وماديا .

-١٥-

- ان الطبقة الثوريه الوحيدة القادرة على قياده و توجيه التحرر الوطني الكردستاني نحو اهدافه الحقيقيه وتحقيق التحرر الاجتماعي ، هي البروليتاريا الكردستانيه .

-١٦-

- ان الطبقات الاخرى ما عدا البروليتاريا اي البرجوازيه

الايديولوجيه والتنظيميه والسياسيه للتشويه على ايدي الشوفينيه الاشتراكيه للحركات الثوريه للامه الحاكمه، مما ادى الى قيام اشكال متعدده للتنظيمات في كل جزء . بالطبع هذا هو السبب في تبعثر وتشتت القوى المعاديه للاستعمار وعجزها و فقدان الرؤيه الصحيحه ، بل وسيطرة الاتجاهات والطروحات الاصلاحيه على الاتجاهات والاطر الثوريه .

ب- بالاضافه الى تشتت القوى المعاديه للاستعمار وقيام التوجهات المتعدده للنضال في كل جزء ، فحين يتعلق الامر بكردستان التي تعني المصلحه المشتركه للبرجوازيه الامبرياليه وبرجوازيه الدول الاستعماريه فان هذه الاطراف تتحرك وفق وحده سياسيه اقتصاديه عسكريه ايديولوجيه وتقوم بتخطيط المومرات العدوانييه المشتركه .

-١١-

لذا يعتبر الحزب وحده كافه القوى المعاديه للاستعمار في كردستان وجمعها حول الاهداف الاستراتيجيه المشتركه ، من اهم مهماته السياسيه العمليه العاجليه . ستقوم قياده الحزب بتنظيم جبهه التحرر الوطني الكردستانيه التي تعادل او تعني الوحده السياسيه للقوى المعاديه للاستعمار . وسيتم جمعها حول الاهداف الموضحه في المادة (١٨) من البرنامج . والجبهه تحتم تحالف القوى السياسيه الاشتراكيه مع القوى الوطنييه الديمقراطيه .

الفصل الرابع

-١٢-

تم اخضاع التطور الراسمالي في كردستان لتطور القوى المنتجه للدول الاستعماريه ، ونتيجه لابعاد كردستان

٨- تم تقسيم كرد ستان ، بعد الحرب التقسيمه الامبريا -
 - ليه الاولى ، وذلك وفقا لمصالح و ارادة و باشراف البرجواز -
 - يه الامبريا ليه . ان الهيكل القائم حاليا في كرد ستان
 والذى هو استمرار للتقسيم الذى جرى ، قد اخذ ابعادا
 اكثر تنظيما و بلغ مراحل اكثر تطورا نضجا من ذى قبل .
 -٩-

١- ان الحزب يناضل ضد الامبريا ليه اعلى مراحل الراسماليه
 التى هي المصدر الاساسي لاستعمار كرد ستان .
 ب- من نتائج الحرب الاقساميه الامبريا ليه الاولى
 الازمه السياسيه والاقتصاديه والسقوط الاجتماعى .
 وبقيا م ثوره اكتوبر العظمى ارتفعت رايات الثورة الاجتماعيه
 ومع ازدياد وتيرة معاداة الشيوعيه من قبل اسحاب الملك
 و رفض البرجوازيه الصغيره لديموقراطيه البرجوازيه
 وممارستها للارهاب الجماهيرى ، مما ادى كل هذا الى
 تفتيت وتشتيت الحركه البروليتاريه ، بحيث تمكنت البرجوازيه
 الاحتكاريه من بناء سلطتها ، اى قيام الفاشيه . ان الحزب
 يناضل ضد الفاشيه (على اساس النضال ضد العبوديه
 الراسماليه) . والنضال ضد الفاشيه من المهمات الامم
 - يه للماركسيين الكرد ستانيين .

الفصل الثالث .

-١٠-

١- هناك تطابق وتوافق في الاهداف المشتركه للنضال
 التحررى القومى والاجتماعى من ناحيه الاستراتيجيات
 السياسيه في الاجزاء الاربعه للمستعمرة الدوليه
 كرد ستان . لم تتمكن الطليعه الشيوعيه المسلحه
 بالنظريه العلميه ، حتى الان من اخذ مكانها في ساحه
 الصراع ، وذلك لتعرضها الدائم لمومرات و ارهاب القوى
 الاستعماريه والامبريا ليه ، وايضا لتعرض واضعائها

جبهه النضال والتضامن والوحده البروليتاريه العالميه .
 كما ان استقلال وحرية بلد البروليتاريا الكرد ستا نيه
 وبناء مجتمع ديموقراطي قائم على تسلم الجماهير المسلحه
 للسلطه تقع في مقدمه المهمات السياسيه للحزب . ان
 تسليح الجماهير يعني بناء جيش التحرير الوطني .
 لذا وربطاً بما سبق وكنتيجه حتميه للوضع المادى الملموس
 يتم اولا تنظيم حرب الانصار في المدن والمناطق الوعرة .

الفصل الثاني .

ان كردستان مستعمرة دوليه في الشرق الاوسط
 مجزأة بين اربعة دول وهي مستعبدة سياسيا واجتماعيا .

-٧-

- ان الاستعمار الذي وجد منذ العصور الاولى من التاريخ
 اكتسب معنى ومحتوى علميا على يد الراسماليه الحرة التنا
 فس . اضيفت المستعمرات الغنيه بالمواد الخامه والايدي
 العامله الرخيصه بالاضافه الى كونها سوق لتصريف
 السلع ، الى منابع الثروة البرجوازيه ، وذلك تحت الظلم
 والوحشيه والاضطهاد الامبريالي . ان تمركز و تجميع
 الملكيه الخاصه لادوات الانتاج (الارض ، لغابات ، المياه ، المعادن
 - دن ، المعامل ، ادوات العمل ، وسائل النقل ، والمصارف)
 في ايدي حفننه من كبار الراسماليين ، بالتوافق مع ازدياد
 حرمان القسم الباقي من المجتمع و تحولها الى بروليتاريا
 ووقوعها في عبوديه كبار البرجوازيين وكبار اصحاب الاراضي
 هذا من ناحيه ، كذلك وفي المجتمع البرجوازي يتم تحقيق هيمنه
 راس المال النقدي والاحتكارات . وقد حاز تصدير راس المال
 على اهميه كبيره . واصبح العالم مقسما بينا لشركات الكبرى
 وهكذا تم تقسيم العالم بين الدول الراسماليه الكبرى وبهذا
 تكون الراسماليه قد بلغت اعلى مراحلها وهي الامبرياليه .

ذ - لذا ولكي تتمكن البروليتاريا من التوصل الى هدفها النها -
 - ئي، يجب عليها تحطيم قيود العبودية الاقتصاديه
 والتنظم كطبقه رائدة سائدة. ويجب على البروليتاريا
 ان تملك السلطه السياسيه لتضع نهايه لكافه اشكال
 السيطرة والهيمنه الطبقيه، وتبدا ببناء ديكتاتوريه البرول -
 - يتاريا كنتيجته حتميه للثورة الاجتماعيه .

٣) من المهمات الاساسيه للماركسيين الكرد ستانينين
 تبيان واظهار الحقيقه للبروليتاريا الكردستانيه، فيما يتعلق
 بالتناقض القائم بين البرجوازيه المالكه لادوات الانتاج والبر
 - وليتاريا، وكشف وتعريه الاستغلال والاضطهاد الراسما
 - لي، وشرح اهميه النضال ضدها، كذلك يتوجب عليهم توضيح
 اهميه مستلزمات الثورة الاجتماعيه التي ستقودها البروليتار
 - يا . و سيعمل الماركسيون الكرد ستانينون على بناء
 التنظيم، حزب الطبقة القادر على قيادة النضال الثوري
 للبروليتاريا الكرد ستانيه وكافه المستغلين والمضطهدين.

٤- ان الحزب القوة الطليعيه المنظمه للبروليتاريا الكرد ستا -
 - نيه، حريص على المبادئ الاساسيه للاهداف النهائيه
 للثورة الاجتماعيه وملتزم بها . و لاجل التوصل الى هذ
 الهدف العظيم يساند الحزب كافه الحركات الثوريه والمعا -
 رضه وذلك على ضوء اهداف البرنامج وبالتوافق مع توجهاتها
 ايضا يقوم الحزب بقيادة نضالات الطبقات الكادحه غير
 البروليتاريا والشرائح الاخرى، ويعمل على تقديم المعرفه
 لها وينظمها .

٥- يناضل الحزب لاجل انتصار الثورة الاجتماعيه للبروليتا
 - ريا الكرد ستانيه . لذا سيعمل على ازاله كافه العقبا
 - ت التي تعترض مسيره البروليتاريا في تنظيمها كطبقه رائدة
 وتوجهها نحو هدفها العظيم، ولكي تتمكن من اخذ مكانها فسي

١- تناضل البروليتاريا العالميه وفصائلها الطليعيه في سبيل ازاله كافه اشكال التسلط والاضطهاد الطبقي و لاجل بناء عالم لاطبقي لاستغلال فيه، يتساوى الكل في الحقوق والواجبات. ان البروليتاريا الكرد ستانيه، التي هي جزء لا يتجزأ من البروليتاريا العالميه، في نضالها لاجل تحرير العمل في بلدها، تاخذ مكانها في الجبهه الثوريه الكفاحيه للبروليتاريا العالميه.

٢- ان العبوديه الاقتصاديه هي المصدر الاساسي لكل اشكال العبوديه والبوس والماضي الاجتماعيه، والسقوط والانحلال الفكري، والتبعيه السياسيه. كما عبرت عنها الامميه الاولى. ب- تقسم العبوديه الاقتصاديه المجتمع الى طبقه مالكيه لادوات الانتاج (البرجوازيه) و طبقه محرومه لاتملك ادوات الانتاج (البروليتاريا). ان كبر حجم وازدياد الثروة الاجتماعيه يتناسب طردامع عدم المساواة الاجتماعيه. اما المنتجون الصغار الم-تزايدون باطراد (الفلاحون، التجاره، الحرفيون) فانهم يصابون بالافلاس. ان المعدومين غير المالكين يصبحون خاضعين وتابعين للمالكين (البرجوازيه) فيبيعونهم عملهم وهكذا يصبحون عمالا اجراء يزدون من ثروة البرجوازيه.

ج- ان العمل يصبح اجتماعيا باطراد. ان هذه العمليه التي تكون مصدر توحيد ومركزه الجماهير، فانها ايضا تزيد من مصاعبها و ماسيها. وهكذا فان الراسماليه بتطورها تخلق الظروف التي تؤدي الى نهايتها وموتها. د- ان التناقض القائم بين الملكيه الخاصه الراسماليه والنوعيه الاجتماعيه لادوات الانتاج يحل وينتهي بقيام ثورة اجتماعيه التي تهدف الى الملكيه الاجتماعيه لادوات الانتاج. وبهذه الثورة - رة يُبدأ انتاج المواد الضروريه بدلا من الانتاج البضائعي ليتم الانتقال الى التنظيم الاشتراكي الذي يضمن الحريه والرفاه - هيه لكافه افراد المجتمع ويوفر الظروف المساعدة للتطور في كافه المجالات.

*Organa Weşanê ya
Partiya Komunisti Kurdistanê-
Komita Hûnanê*

*Kürdistan Komünist Partisi-
Örgütlenme Komitesi Yayın Organıdır*

*لسان حال الهيئه التنظيميه
للحزب الشيوعي الكردستاني*

Navnîşan-Adress

Oberstr.42, 41 Duisburg 1 - BRD.

*Postlagerkarte NR. 012097
1000 Berlin 12 -BRD*

Postbuss:598 7400 AN Deventer-Holland

ji bo rîzgariya netewî û civakî

Yekiti

5

21 Kêwçerî 1983